

[Nina Andersen.]

nævn, der omtales i § 10, og hvor sagkundskaben for hele området er dækket. Det, som er vigtigt, synes jeg, ved dette lovforslag, er, at loven får denne forebyggende karakter, idet man allerede i fabrikationsleddet kan forebygge den støjudsendelse, man vil forhindre.

Det drejer sig for visse områder — dem, vi kan kalde alle de samfundsvigtige områder, de samfundsvigtige radiotjenester — om et meget stærkt indgreb. I lovforslagets § 1 er der en række bestemmelser, hvorved man mener at kunne forhindre de almindelige forstyrrelser; i de tilfælde, hvor disse bestemmelser ikke slår til, vil man efter § 4, hvor det drejer sig om de samfundnyttige tjenester, inden for et nærmere angivet geografisk område ved servitutpålæg kunne forbyde anvendelsen af visse elektriske apparater og anlæg og desuden også opførelse af bygninger, idet det viser sig, at visse bygninger giver en refleks, som altså også virker forstyrrende.

En anden paragraf af en stærkt indgribende karakter er § 7, hvori det hedder:

„Når en forstyrrelse rammer en livsvigtig eller særlig samfundsvigtig radio-tjeneste og personer eller betydelige samfundsværdier derved kan udsættes for fare, kan det kræves, at driften af det forstyrrende anlæg standses øjeblikkeligt, og post- og telegrafvæsenet kan træffe de til gennemførelsen af dette påbud nødvendige foranstaltninger.“

Jeg har villet nævne disse 2 ting, fordi de viser, at det her ikke drejer sig om, hvorvidt folk bliver gale, fordi der er forstyrrelser i deres radio eller fjernsyn, men det drejer sig i givne tilfælde om liv eller død, og det er derfor, man har de stærke bestemmelser.

Jeg skal kun nævne et par enkeltheder til, idet jeg går ud fra, at lovforslaget skal behandles i udvalg.

Der er en række spørgsmål, det kan være interessant at se på, bl. a. princippet for, hvordan udgifterne ved foranstaltningerne skal bæres. Nu vil jo i en række tilfælde fabrikationsleddet komme ind, og der findes allerede en del maskinel, fabrikeret i udlandet, for hvilket krav som dem, vi her vil stille, allerede er opfyldt. Sådant maskinel er naturligvis i orden, men i de tilfælde, hvor man må foretage ændringer af allerede

bestående anlæg, er det principielt ejeren eller brugeren, som må bære udgifterne derved. Der er dog, for så vidt angår forstyrrelser hidrørende fra radio- og fjernsynsapparater, en undtagelse i § 2, stk. 3, i de første 5 år efter lovens ikrafttræden, idet udgifterne i disse tilfælde ikke skal bæres af ejeren af det forstyrrende anlæg, men derimod af den, som har det apparat, hvori der forekommer forstyrrelser, hvis det er det menneske, som har forlangt, at der skal ske en afhjælpning af forstyrrelsen.

Når man har valgt dette tidsrum på 5 år, er det dels, fordi radiofabrikanterne har været opmærksom på dette problem og i de senere år fremstiller apparater, som skulle være uden sådanne forstyrrelsesgivende anordninger, men dels også fordi man regner med, at radio- og fjernsynsapparater har en levetid på 6-8 år, og hvis man derfor indfører denne undtagelsesbestemmelse for de første 5 år, skulle sagen altså være klaret.

Lad mig til slut sige, at dette lovforslag hører ind under ministeriet for offentlige arbejder, mens loven om radiofoniforstyrrelser hører under undervisningsministeriet. Da imidlertid hovedparten af det område, det her drejer sig om, falder ind under ministeriet for offentlige arbejder og kun en mindre del vedrører selve radio- og fjernsynsudsendelsen, har man fundet det rigtigst at henlægge det under ministeriet for offentlige arbejder, og heri er mit parti enig.

Idet jeg som sagt går ud fra, at vi vil få lejlighed til at se nærmere på lovforslaget i et udvalg, skal jeg tilsige mit partis velvilje til gennemførelsen.

Harald Nielsen: Nu har den ærede socialdemokratiske ordfører omtalt det foreliggende lovforslag mere i enkeltheder, og jeg skal derfor fatte mig i stor korthed.

Det lovforslag, vi her står over for, er en videreførelse af den lovgivning, vi hidtil har haft; og som vi har hørt, betegner det en skærpelse og et videre indgreb end tidligere.

Der er jo her tale om forslag til en bemyndigelseslov. I almindelighed er vi jo ikke særlig begejstrede for bemyndigelseslove, men jeg erkender, at på dette område vil det sikkert være ganske umuligt i lovparagrafferne at skrive de bestemmelser,